

István családjával a Székelyudvarhelyért Alapítvány lakásában lakott a Csereháton. Az ingatlant tartozás fejében átadtak a polgármesteri hivatalnak. A férfi elmondása szerint a szociális lakásokat átminősítik szolgálati lakásokká, és „fiatal kollégáknak” adják majd ki. Ezért kell elköltöznie az ingatlanból.

2012 decemberében szerződést bontott az alapítvány a bérlővel.

„Azt mondta az alapítvány igazgatója, Orbán, hogy bontsuk fel a szerződést, mert át kell, hogy adják a lakást a tanácsnak, és a tanács velem új szerződést fog kötni. Azt is mondta, hogy lehet, ha több lesz a bér, és ugye nekem mindegy, hogy kinek fogok fizetni, vagy kivel van szerződése. Én azt mondtam, hogy persze, természetesen. Felbontottuk a szerződést. Egy hétre rá hívott az alpolgármester, hogy adnak 30 napot, hogy költözzek el, mert nekem nincs senkivel szerződése. Azóta folyik ez az ügy” – mesélte István.

A férfi hozzátette, hogy nem volt hajlandó elköltözni, már csak azért sem, mert adományokból, árvízkarosultaknak készültek ezek a lakások.

Az ügy kezdete 2004-re nyúlik vissza, magyarázza István, hiszen az akkori polgármesteri hivataltól kapott egy lakást a Keskeny utcában.

„A padló el volt korhadva, össze lehetett seperi, a falban egérlyukak voltak. Én azt felújítottam, vizet, gázt bevezettem a lakásba. Komplet megcsináltam. 2005-ben jött az árvíz, komplett elázott, a bútorokat, a padlót ki kellett dobni. Akkor ismét felújítottuk, de kezdett penészedni a lakás. 2007-ben elkészültek a csereháti lakások, akkor keresett meg az alapítvány, hogy

költözzek oda" – magyarázza az éhségstrájkoló, aki akkor elfogadta az alapítvány ajánlatát, így került a Cserehátra.

Arra a kérdésünkre, hogy milyen megoldást vár panaszára, István azt mondja, hogy egyelőre a minél nagyobb nyilvánosság mozdíthatja előre az ügyét. Elmondta, korábban megkereste az Udvarhelyi Híradó szerkesztőségét, de végül nem készült el az írás, vagy nem engedték megjeleníteni azt.

Pál István hétfőn reggel hatkor kezdett éhségstrájkba, azóta megkeresték a polgármesteri hivatal munkatársai, akik azt tanácsolták neki, hogy menjen el, és kedden 10 órakor jöjjön vissza, akkor beszélhet az alpolgármesterrel.

„Számталanszor beszéltem az alpolgármesterrel, de megoldás nem született. Ő azt zúgja, hogy nekünk nincs vitás ügyünk, nem lehet. Nekem van az alapítvánnyal vitás ügyem, és nekik az alapítvánnyal. Nekünk egymáshoz semmi közünk" – fogalmazott a tiltakozó.

A férfi azt is nehezményezte, hogy múlt hónap 29-én az egyik újságban Szász Jenő azt nyilatkozta, hogy egy idős házaspár lakik az ingatlanban, és embertelen lenne őket kirakni.

„Szintén aznap érkezett egy papír az alapítvány ügyvédjétől, hogy 30 napon belül nem hagyom el a lakást, akkor bezáratnak. Ma járna le a 30 nap. Június 23-án az alapítvány és az alpolgármester kimentek, és lelakatolták a lakást. Én nem adtam le a kulcsokat, valamilyen módon mégis bejutották és lelakatolták, de csak azt az egy lakást, a másik kettőt nem" – teszi hozzá.

„A polgármesteri hivatalban nekem azt mondták, ha nem tudunk megegyezni az alapítvánnyal, akkor visszadobják a papírt, és akkor a pénzt fogják követelni, mert nekik a pénz jobb lenne. Végül mégis úgy döntöttek, hogy betörnek és lelakatolják a lakást, mert nekem nem volt szerződéselem és jogtalanul laktam a lakásban" – mondja István.

Pál István felesége jelenleg Muzsnában tartózkodik, 24 éves fia pedig a Sziget utcában lakik.

Azóta történt: [Pál István megköszönhetné a lehetőséget](#)